

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 10 december 2009

Nr 1012—1020

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1012	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Montenegro om främjande och skydd av investeringar	5069
1013	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Nepal om främjande och skydd av investeringar	5070
1014	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Kenya om främjande och skydd av investeringar	5071
1015	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Panama om främjande och skydd av investeringar	5072
1016	Lag om ändring av lagen om faderskap	5073
1017	Lag om upphävande av 18 och 22 § i lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur	5076
1018	Statsrådets förordning om försvarets vetenskapliga delegation	5077
1019	Justitieministeriets förordning om ändring av 4 § i justitieministeriets förordning om handläggning av häkningsärenden och andra brådskande ärenden vid tingsrätter i vissa fall	5079
1020	Skatteförvaltningens beslut om de grunder som skall iaktas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2010	5080

Nr 1012

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Montenegro om främjande och skydd av investeringar

Given i Helsingfors 4 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Podgorica den 14 november 2008 mellan Republiken Finlands regering och Montenegros regering ingångna överenskommelsen om främjande och skydd

av investeringar gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

RP 91/2009
UtUB 8/2009
RSv 109/2009

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

Nr 1013

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Nepal om främjande och skydd av investeringar

Given i Helsingfors den 4 december 2009

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Katmandu den 3 februari 2009 mellan republiken Finlands regering och Nepals regering ingångna överenskommelsen om främjande och skydd av in-

vesteringar gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

Nr 1014

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Kenya om främjande och skydd av investeringar

Given i Helsingfors den 4 december 2009

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Helsingfors den 2 september 2008 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Kenyas regering ingångna överenskommelsen om främjande och skydd av investeringar gäller som lag

sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

Nr 1015

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Panama om främjande och skydd av investeringar

Given i Helsingfors 4 december 2009

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Panama den 19 februari 2009 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Panamas regering ingångna överenskommelsen om främjande och skydd

av investeringar gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

Nr 1016

L a g**om ändring av lagen om faderskap**

Given i Helsingfors den 4 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 september 1975 om faderskap (700/1975) 6 §, 20 § 1 mom. och
 24 §, av den 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 959/2006, samt
fogas till lagen ett nytt 7 kap. som följer:

6 §

Utredare av faderskap

Faderskapsutredning görs av en barnatillsyningsman i moderns hemkommun. Om modern är död eller om hon inte har hemkommun i Finland, görs utredningen av barnatillsyningsmannen i barnets hemkommun eller, om barnet inte har hemkommun i Finland, av barnatillsyningsmannen i den kommun där barnet vistas.

Om en man vill erkänna faderskapet till ett barn och faderskapsutredningen inte ska göras av barnatillsyningsmannen i någon kommun som avses i 1 mom., görs faderskapsutredningen av barnatillsyningsmannen i manns hemkommun.

Om ingen kommuns barnatillsyningsman enligt 1 eller 2 mom. är skyldig att göra utredningen, ska den göras av barnatillsyningsmannen i Helsingfors stad.

20 §

Erkännandets ikraftträdande

När en man har erkänt sitt faderskap ska den barnatillsyningsman som enligt 6 § ska göra faderskapsutredningen utan dröjsmål sända handlingarna om erkännandet och protokollet över faderskapsutredningen till den magistrat som enligt 2 mom. är behörig att avgöra ärendet.

24 §

Förande av barnets talan

I en rättegång om fastställande av faderskap får den barnatillsyningsman som med stöd av denna lag har gjort faderskapsutredningen föra ett minderårigt barns talan. Barnatillsyningsmannen har dock inte talerätt,

om de finska myndigheternas internationella behörighet grundar sig på något annat än vad som avses i 48 § 1 mom. 1 eller 2 punkten.

Ett minderårigt barns talan i en rättegång om fastställande av faderskap får, förutom av barnatillsyningsmannen, föras av vårdnadshavaren och barnet självt, om det har fyllt 15 år, på det sätt som föreskrivs i 12 kap. i rättegångsbalken.

Domstolen ska ge var och en som enligt 1 eller 2 mom. får föra barnets talan tillfälle att bli hörd i saken.

7 kap.

Bestämmelser som hör till den internationella privaträttens område

47 §

Faderskap direkt med stöd av lag

I fråga om bestämmande av faderskap direkt med stöd av lag ska finsk lag tillämpas, om

1) barnets mor är bosatt i Finland vid barnets födelse, eller

2) barnets mor inte är bosatt i någon stat vid barnets födelse och hon vistas i Finland eller är asylsökande här vid barnets födelse.

Om finsk lag inte tillämpas enligt 1 mom., bestäms ett faderskap direkt med stöd av lag enligt tillämplig lag i den stat där

1) barnets mor är bosatt vid barnets födelse, eller

2) barnets mor vistas eller är asylsökande vid barnets födelse, om barnets mor då inte är bosatt i någon stat.

Om barnet, med hänsyn till alla relevanta omständigheter, vid sin födelse har närmare anknytning till någon annan stat än den vars lagstiftning borde tillämpas enligt 1 eller 2 mom., tillämpas lagen i den staten för bestämmandet av ett faderskap direkt med stöd av lag.

Om ett faderskapsförhållande efter barnets födelse kan anses vara etablerat och överensstämmer med lagen i en annan stat än en stat som avses i 1—3 mom. och barnet har en nära anknytning till den staten, tillämpas i fråga om faderskap direkt med stöd av lag med avvikelse från 1—3 mom. den stats lag som är tillämplig i den sistnämnda staten.

48 §

Finska myndigheters internationella behörighet

Finska myndigheter är behöriga i faderskapsfrågor, om

1) barnet är bosatt i Finland,

2) barnet inte är bosatt i någon stat men vistas eller är asylsökande i Finland,

3) den svarande, eller om det finns flera svarande, åtminstone en av dem är eller, om han är död, senast var bosatt i Finland,

4) den svarande inte är bosatt i någon stat men han vistas eller, om han är död, senast vistades i Finland eller är asylsökande i Finland, eller

5) barnet eller mannen är eller vid sin död var finsk medborgare och frågan inte kan avgöras i den främmande stat där barnet eller mannen är bosatt och det finns särskild anledning att avgöra frågan i Finland.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är de finska myndigheterna behöriga i fråga om utredande och erkännande av faderskap, om mannen önskar erkänna faderskapet och

1) mannen är bosatt i Finland, eller

2) mannen inte är bosatt i någon stat, men han vistas i Finland eller är asylsökande i Finland.

49 §

Ärenden som är anhängiga utomlands

Om ett faderskapsärende är anhängigt hos myndigheterna i en främmande stat och det är uppenbart att beslutet i ärendet kommer att erkännas i Finland, ska de finska myndigheterna, om samma ärende har inletts senare här i landet, avbryta handläggningen tills det har klarlagts om det utländska beslutet kommer att erkännas i Finland.

Finska myndigheter får dock antingen låta bli att avbryta handläggningen eller fortsätta handläggningen av ett avbrutet ärende, om det kan visas att ett avgörande annars kommer att bli oskäligt försenat.

50 §

Tillämplig lag

I ett faderskapsärende ska finsk lag tillämpas, om inte något annat följer av 47 §.

51 §

Erkännande av utländska beslut

Ett beslut om faderskap som har meddelats i en främmande stat och som är giltigt i den staten erkänns i Finland utan särskild fastställelse.

Ett beslut som har meddelats av en myndighet i en främmande stat erkänns dock inte, om

1) den utländska myndighetens behörighet inte var grundad på en parts hemvist eller boningsort, medborgarskap eller annan sådan anknytning som hade gett myndigheten grundad anledning att ta upp ärendet,

2) beslutet har meddelats mot en utebliven part och stämningsansökan eller motsvarande handling inte har överlämnats till denne i så god tid och på ett sådant sätt att han eller hon hade kunnat förbereda sitt svaromål,

3) beslutet strider mot ett finskt faderskapsbeslut i fråga om vilket rättegången har inletts före den rättegång som ledde till det utländska beslutet,

4) beslutet strider mot ett tidigare utländskt faderskapsbeslut som erkänns i Finland, eller

5) beslutet inte är förenligt med grunderna för Finlands rättsordning.

Som ett i 1 och 2 mom. avsett beslut betraktas ett beslut av en domstol eller en annan myndighet samt fastställelse eller registrering av annan rättshandling, om förhållandet mellan barnet och mannen till följd av åtgärden betraktas som ett faderskapsförhållande eller om ett faderskapsförhållande till följd av en sådan åtgärd anses upphävt i den stat där registreringen eller en annan åtgärd har utförts.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

52 §

Fastställelse av utländskt beslut

Helsingfors hovrätt kan på ansökan fastställa om ett utländskt beslut om faderskap ska erkännas i Finland.

När hovrätten behandlar ett mål ska den ge barnet, fadern, modern eller någon annan tillfälle att bli hörd, om det är nödvändigt för att utreda frågan och det går att ta reda på personens vistelseort utan svårighet.

53 §

Bestämmelsernas subsidiära karaktär

Bestämmelserna i detta kapitel är tillämpliga endast om inget annat följer av lagen om erkännande av nordiska faderskapsavgöranden (352/1980).

54 §

Oförenlighet med grunderna för Finlands rättsordning

En bestämmelse i utländsk lag ska lämnas obeaktad, om tillämpningen av den skulle leda till ett resultat som är oförenligt med grunderna för Finlands rättsordning.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2010.

Denna lag ska tillämpas även i sådana fall där barnet har fötts före lagens ikraftträdande.

Denna lag begränsar dock inte finska myndigheters internationella behörighet i de fall där barnet har fötts före lagens ikraftträdande.

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 1017

L a g

om upphävande av 18 och 22 § i lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur

Given i Helsingfors den 4 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 18 och 22 § i lagen av den 5 december 1929 angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur (379/1929).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 februari 2010.

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister Tuija Brax

Nr 1018

Statsrådets förordning om försvarets vetenskapliga delegation

Given i Helsingfors den 3 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från försvarsministeriet, föreskrivs:

1 §

Delegationens syfte

Inom försvarsministeriets förvaltningsområde finns försvarets vetenskapliga delegation för främjande av forskning som stöder det militära försvaret samt säkerhetsforskning.

2 §

Uppgifter

Delegationens uppgift är att

- 1) främja forskning som hör till delegationens verksamhetsområde,
- 2) utgöra sakkunnignätverk för den forskning som hör till delegationens verksamhetsområde,
- 3) ta initiativ och göra finansieringsframställningar för genomförande av forskningsprojekt och att sörja för uppföljningen av forskningsprojekten och informationen om resultaten,
- 4) ge utlåtanden i frågor som hör till delegationens uppgifter,
- 5) utföra andra uppgifter som försvarsministeriet tilldelar den.

3 §

Sammansättning

Statsrådet tillsätter delegationen för tre år i

sänder. Delegationen består av en ordförande, en vice ordförande samt åtta medlemmar som representerar olika vetenskapsområden och ett behövligt antal medlemmar som representerar myndigheterna. Varje medlem har en personlig suppleant.

Ordföranden och vice ordföranden ska representera allmän kännedom om vetenskaplig forskning. Medlemmarna representerar naturvetenskaper, tekniska vetenskaper, medicine- och hälsovetenskaper, samhällsvetenskaper samt vid behov andra vetenskaper som är viktiga med tanke på delegationens verksamhetsområde. Myndighetsmedlemmarna representerar försvarsministeriets, inrikesministeriets, arbets- och näringsministeriets, kommunikationsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområden samt vid behov andra förvaltningsområden som anknyter till delegationens verksamhetsområde.

Om ordföranden, vice ordföranden eller någon annan medlem eller en suppleant avgår under mandattiden eller är bestående förhindrad att delta i delegationens verksamhet, förordnar försvarsministeriet i stället för honom eller henne en annan person för den återstående mandattiden.

4 §

Sektioner

Delegationen kan tillsätta sakkunnigsektioner, vilkas antal och verksamhetsområde försvarsministeriet bestämmer på framställning av delegationen. Delegationen kan dessutom tillsätta ett behövt antal lokala sektioner.

Delegationen förordnar ordföranden och vice ordföranden för sektionerna och det antal medlemmar som är behövt med tanke på sektionens verksamhet.

Delegationen ger vid behov sektionerna närmare anvisningar om sektionernas uppgifter och hur de ska genomföras.

5 §

Behandlingen av ärenden

Delegationen och sektionerna sammanträder på kallelse av ordföranden eller vid förfall för ordföranden av vice ordföranden och de är beslutföra när utöver ordföranden eller vice ordföranden minst hälften av medlemmarna är närvarande.

Beslut om ärendena fattas med enkel röstmajoritet. Vid lika röstetal, avgör ordförandens röst.

Delegationen och sektionerna kan höra sakkunniga.

6 §

Sekretariat

Delegationen har en generalsekreterare,

Helsingfors den 3 december 2009

Försvarsminister *Jyri Häkämies*

som utnämns till tjänsten av försvarsministeriet. När generalsekreteraren utnämns ska delegationens utlåtande inhämtas i ärendet. Delegationen kan dessutom ha andra sekreterare i huvud- eller bisyssla, vilka förvaltningsområdena har anvisat för denna uppgift. Övriga sekreterare anställs av delegationen.

7 §

Arvoden och ersättningar

Delegationens och sektionernas ordförande, vice ordförande, medlemmar, suppleanter, sakkunniga och sekreterare kan betalas mötesarvode, som i varje enskilt fall högst uppgår till finansministeriets gällande rekommendation om mötesarvoden. Storleken på mötesarvodena fastställs av försvarsministeriet.

Kostnaderna för resor ersätts i enlighet med tjänste- och arbetskollektivavtalet om ersättning av resekostnader.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 14 februari 2002 om försvarets vetenskapliga delegation (107/2002).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Äldre regeringssekreterare Minnamaria Nurminen

Nr 1019

Justitieministeriets förordning**om ändring av 4 § i justitieministeriets förordning om handläggning av häktningsärenden och andra brådskande ärenden vid tingsrätter i vissa fall**

Given i Helsingfors den 25 november 2009

I enlighet med justitieministeriets beslut *ändras* i justitieministeriets förordning av den 28 november 2003 om ändring av justitieministeriets förordning om handläggning av häktningsärenden och andra brådskande ärenden vid tingsrätter i vissa fall (1000/2003) 4 § som följer:

4 §

Jourhavande tingsrätter

Inom hovrätternas jourområden har följande tingsrätter jour under de dygn som nämns i 2 § 1 mom.:

1) inom jourområdet för Åbo hovrätts domkrets Birkalands, Egentliga Finlands, Egentliga Tavastlands, Västra Nylands och Ålands tingsrätter,

2) inom jourområdet för Vasa hovrätts domkrets Mellersta Finlands, Mellersta Österbottens, Satakunta, Södra Österbottens och Österbottens tingsrätter,

3) inom jourområdet för Östra Finlands hovrätts domkrets Kajanalands, Norra Karelen, Norra Savolax och Södra Savolax tingsrätter,

4) inom jourområdet för Helsingfors hov-

rätts domkrets Esbo, Tusby, Vanda och Östra Nylands tingsrätter,

5) inom jourområdet för Kouvolan hovrätts domkrets Hyvinge, Kymmenedalens, Päijänne-Tavastlands och Södra Karelens tingsrätter,

6) inom jourområdet för Rovaniemi hovrätts domkrets Kemi-Torneå, Lapplands, Uleåborgs och Ylivieska-Brahestads tingsrätter.

Tingsrätterna inom jourområdet för en hovrätts domkrets har i jour tur och ordning. Helsingfors tingsrätt har jour fortgående.

Varje tingsrätt kan behandla ärenden som hör till dess egen domkrets, även om tingsrätten inte har jour.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 25 november 2009

Justitieminister *Tuija Brax*Regeringssekreterare *Mika Rislä*

värme, nedsätts förmånens värde i 2 § med 1,44 € per kvadratmeter i månaden.

5 §

Penningvärdet av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med ugnsuppvärmning är 3,62 € per kvadratmeter i månaden. Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna, är förmånens värde 2,46 € per kvadratmeter i månaden.

6 §

Värdet av till bostadsförmån hörande obegränsad rätt att använda elström är 0,61 € per kvadratmeter i månaden. Förmånens värde omfattar inte eluppvärmning av bostaden.

Vid värdering av bostadsförmånen jämföras en bostad med eluppvärmning med en bostad med centralvärme.

7 §

Penningvärdet av bostadsförmån i samfällt rum jämte värme och belysning i ett rum med centralvärme är 105 € per månad. I ett rum med ugnsuppvärmning är penningvärdet av förmånen 38 € per månad.

8 §

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde inräknas i bostadens areal de egentliga boningsrummen och de byggnadsutrymmen som ansluter sig till löntagarens eller hans familjs boende, såsom bastu, simbassäng och hobbyrum. Garage räknas inte in i bostadsarealen.

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde beträffande bostad som blivit färdig före år 1961 inräknas för den del som överstiger 150 kvadratmeter hälften av utrymmen som avses i 1 mom. i bostadsarealen.

9 §

Om hyresnivån för bostäder i en kommun konstaterats vara lägre än de värden som angetts i 2 § 1 mom., kan dessa värden sänkas allmänt i kommunen, dock med högst 20 procent.

På motsvarande sätt kan i 2 § 1 mom. avsedda värden av bostadsförmån eller deras värden som ändrats i enlighet med 1 mom. i

denna paragraf sänkas på grund av bostadens läge i kommunen, dock med högst 20 procent.

Garageförmån

10 §

Penningvärdet av uppvärmt garage eller plats i ett uppvärmt parkeringshus är 65 € per månad i huvudstadsregionen och 42 € per månad i övriga delar av landet. Penningvärdet för kallt garage eller plats i ett kallt parkeringshus är 42 € per månad i huvudstadsregionen och 33 € per månad i övriga delar av landet.

Kostförmån

11 §

Värdet av kostförmån som har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 är 5,70 € per måltid, om summan av de direkta kostnader som för anskaffning av förmånen vållats arbetsgivaren och momsen på dessa kostnader uppgår till minst 5,70 € och högst 9,50 €. Om summan understiger 5,70 € eller överstiger 9,50 €, anses förmånens värde vara det samma som summan av de direkta kostnaderna och momsen på dessa kostnader.

Värdet av kostförmån som har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010 är 5,30 € per måltid, om summan av de direkta kostnader som för anskaffning av förmånen vållats arbetsgivaren och momsen på dessa kostnader uppgår till minst 5,30 € och högst 8,80 €. Om summan understiger 5,30 € eller överstiger 8,80 €, anses förmånens värde vara det samma som summan av de direkta kostnaderna och momsen på dessa kostnader.

12 §

Direkta kostnader är råvaror som använts vid tillagning av måltid samt löner för tillagning och servering av måltid jämte socialkostnader. Har arbetsgivaren kommit överens med måltidsstället om anordning av arbetsplatsmåltid (avtalsmåltid), betraktas det belopp som arbetsgivaren betalat till måltidsstället som den direkta kostnaden för måltiden.

Såsom direkta kostnader betraktas inte kostnader för mattransport till matstället.

Ersättning som den skattskyldige betalt för måltiden till arbetsgivaren tas inte i beaktande vid uträkning av de direkta kostnaderna, utan den dras av från kostförmånens penningvärde.

13 §

Såsom penningvärde för kostförmån för personalen på sjukhus, skola, daghem eller annan motsvarande anstalt i samband med anstaltsmåltid anses 4,28 € per måltid, då förmånen har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 och 3,96 € per måltid, då förmånen har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010. Värdet av kostförmån som personalen i en skola, daghem eller motsvarande inrättning får i samband med övervakning av elevernas eller vårdtagarnas bespisning är 3,42 € per måltid, då förmånen har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 och 3,18 € per måltid, då förmånen har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010.

Penningvärdet av den kostförmån som personalen på hotell- och restaurangbranschen samt flygpersonalen erhållit under flygningen anses vara 4,85 € per måltid, då förmånen har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 och 4,49 € per måltid, då förmånen har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010.

14 §

Värdet av förmån som har anordnats på annat sätt än i form av måltidskupong eller annat motsvarande betalningssätt är 75 % av måltidskupongens nominella värde. Förmånens värde är likväl minst 5,70 €, då förmånen har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 och minst 5,30 €, då förmånen har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010. Måltidskupongen värderas till det nominella värdet, om dess värde är mera än 9,50 € och den har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 eller om dess värde är mera än 8,80 € och den har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010.

Förutsättningen för att en måltidskupong enligt 1 mom. skall värderas till 75 procent av dess nominella värde är att den endast kan användas för måltid och att man inte får pengar, livsmedel eller andra förnödenheter mot den. I annat fall värderas kupongen till dess nominella värde. Löntagaren kan få endast en kupong värderad på ovan nämnt sätt per sådan faktisk arbetsdag i hemlandet, un-

der vilken arbetsgivaren inte på annat sätt kan ordna en måltid som motsvarar arbetsplatsmåltid.

Förmån med fritt uppehälle

15 §

Värdet av förmån med fri bostad, kost, belysning och värme är 431 € per månad i ett rum och 415 € per månad i ett samfällt rum, då förmånen har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 och 407 € per månad i ett rum samt 392 € per månad i ett samfällt rum, då förmånen har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010.

16 §

Värdet av naturaförmån som person i sjömanstjänst har fått är 11,40 € per dag eller högst 256,50 € per månad, då förmånen har fåtts under tiden 1.1.2010–30.6.2010 och 10,60 € per dag eller högst 238,50 € per månad, då förmånen har fåtts under tiden 1.7.2010–31.12.2010.

Bilförmån

17 §

Om löntagaren eller hans familj använder arbetsgivarens person- eller paketbil för privatkörning, betraktas den förmån han erhållit som bilförmån. Värdet av bilförmån fastställs i olika åldersgrupper enligt det år då bilen har tagits i bruk och som framgår av registerutdraget enligt följande:

a) Åldersgrupp A (bilar som tagits i bruk åren 2008–2010)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,4 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 270 euro eller 18 cent per kilometer.

Bruksförmån av bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,4 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 105 euro eller 7 cent per kilometer.

b) Åldersgrupp B (bilar som tagits i bruk åren 2005–2007)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,2 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 285 euro eller 19 cent per kilometer.

Bruksförmån av bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,2 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 120 euro eller 8 cent per kilometer.

c) Åldersgrupp C (bilar som tagits i bruk före år 2005)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 0,9 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 300 euro eller 20 cent per kilometer.

Bruksförmån av bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 0,9 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 135 euro eller 9 cent per kilometer.

Bilförmån som har fåtts utomlands (bilar som tagits i bruk före år 2008)

	Månatligt värde euro/månad	Värde enligt körjournal eller annan tillförlitlig utredning som lagts fram av den skattskyldige eller skattemyndigheten	
		grundvärde euro/månad	+ värde per kilometer euro/km
– fri bilförmån	729	264	0,31
– bruksförmån av bil	459	264	0,13

Användning av värde per kilometer förutsätter körjournal eller annan tillförlitlig utredning om antalet kilometer som körts med bilen. Värdet av bilförmånen kan höjas vid beskattningens verkställande om det är uppenbart att privatkörningarna kommer att överstiga 18 000 kilometer om året.

Om en löntagares arbete är sådant att han använder flera olika naturaförmånsbilar under månaden, beräknas grundvärdet enligt den bil som han använt den största delen av månaden.

18 §

Med grundvärde avses procentandelen som uträknats på basis av bilens nyanskaffningspris.

Med nyanskaffningspris avses det allmänna rekommenderade pris som var gällande för bilmodellen vid ingången av den månad då bilen togs i bruk och som importören eller, då denna saknas, partihandeln uppgett minskat med 3 400 €. Av detta pris beräknar man den i 17 § nämnda procentuella andelen. Det erhållna värdet avrundas nedåt till närmaste 10 euro.

Värdet på bilförmån som fåtts utomlands fastställs enligt 17 § på basis av det år under vilket bilen enligt registerutdraget har tagits i bruk. Grundvärdet på bilar som tagits i bruk efter år 2007 räknas ut såsom avses i 1 mom., dock så att nyanskaffningspriset på bilen

motsvarar priset på bilen i anskaffningslandet inklusive eventuella skatter minskat med 3 400 euro.

19 §

Om arbetskörlorna med naturaförmånsbilen överstiger 30 000 kilometer under ett kalenderår eller om löntagaren måste byta naturaförmånsbilen på det sätt som avses i 17 § 3 mom., utgör förmånens grundvärde 80 procent av grundvärdet enligt 17 och 18 §.

20 §

Vid bestämmande av bilförmånens värde beaktas den extra utrustning som skaffats i bilen utom vanliga vinterdäck och biltelefon. Som värdet på biltelefon betraktas värdet på mobiltelefon.

Värdet av extra utrustning läggs till bilens nyanskaffningspris till den del utrustningens värde överstiger 850 €. Om den rabatt som arbetsgivaren fått på extra utrustning överstiger en sedvanlig kassa- eller annan liknande rabatt, används som extra utrustningens värde det allmänna rekommenderade priset.

21 §

Det är fråga om fri bilförmån när arbetsgivaren står för kostnaderna för bilen. Det är fråga om förmånen att använda bil när löntagaren själv betalar åtminstone bränslekostnaderna för bilen.

Nr 1020

Ersättning som löntagaren betalar till arbetsgivaren för bilkostnaderna dras av från penningvärdet av fri bilförmån eller förmånen att använda bil.

22 §

Vid värdering av bilförmån räknas användning av bilen för resor mellan bostaden och arbetsplatsen till privatkörning.

23 §

Penningvärdet av bilförmån skall höjas med 420 euro per månad eller 28 cent per kilometer, om bilen körs av en av arbetsgivaren anställd chaufför.

24 §

Av körjournal som avses i 17 § skall framgå hur många kilometer som dagligen under skatteåret körts med bilen.

Om arbetskörslorna med bilen skall följande uppgifter dagligen antecknas i körjournalen:

- tidpunkten i början och i slutet av körningen,
- körningens avfärds- och ankomstplats samt vid behov rutten,
- utslaget på vägmätaren i början och i slutet av körningen,
- körsträckan,
- ändamålet med körningen och
- bilens användare

Helsingfors den 25 november 2009

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

Telefonförmån

25 §

Penningvärdet av telefonförmån som uppkommer av att arbetsgivaren bekostat en telefon i löntagarens hem är 20 € per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen.

Värdet av naturaförmån som uppkommer av att arbetsgivare bekostat en mobiltelefon till löntagaren är 20 € per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen, textmeddelandena och multimediedelandena.

Tillämpning av det gängse värdet

26 §

Såsom penningvärde av sådan förmån, vars gängse pris uppenbarligen understiger penningvärdet enligt detta beslut eller som inte nämnts ovan, skall anses dess gängse värde.

Den ersättning som arbetsgivaren tar ut från löntagaren dras av från det beslutsenliga penningvärdet på förmånen.

Ikraftträdande

27 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas vid verkställandet av förskottsinnehållning under 2010 och vid beskattningen för år 2010.

Överinspektör *Merja Hartikka-Simula*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1012—1020, 2 ark